Соле́нчакъ *с. м.* солонча́къ: Почвата, въ която са намира изобилно количество соль, са нарича соленчакъ.—У насъ тие наймного са срѣщатъ въ восточните части на Тракия и Бѫлгария. *З. 250.*

Соле́нъ *пр.* **Соле́ничъкъ** *ум. 1)* соленый: Соле́на го́зба.—Соле́ни кра́ставици.—*2)* дорогой: Ти́е дрѣхи са ху́бави, ама са соле́ни за насъ.—Соле́но ми излѣ́зе та́зи кѫ́щица.—*3)* пикантный: Баба Ерина ще да ви каже нѣколко соленички изражения за епитропите и за младиятъ попъ. *З. 178.*

Соли́ло *с. м.* составъ для соленья: На 1000 драмъ соль ако ся притурятъ 15 драмъ гюверджеле и 15 драмъ захарь става едно много харно солило за мясо. *Л. Д. 1869 р. 214.*

Со́лница *с. ж.* соляной рудникъ: У солницы-ты по Вестфалїѫ на 700 метра глѫбоко въ земѭ-тѫ нашло ся топло до 33°. *Л. Д. 1873 р. 64.*

Соломония *с. ж. названіе гадательной книги*, Соломонъ: Дѣдо Христйо пристаналъ да научи своятъ ученикъ нѣколко магии за деветъ мѫжѫрки и училъ го седемдесетъ и седемъ деня. Янаки изучилъ сичките магии до толкова бѫрзо, щото уплашилъ и дѣда Христя тартарътъ. Янаки четеше и Соломонията... Дѣдо Христйо не знаеше да чете. *З. 113.*

Со́лунъ *имя собств. города.* **Солунджи́я** *с. м.* Солунецъ. **Солунски** *пр.* Янкула коня кранеше, Во тая града Солуна, На Солунски-те ме'ани Съ ситна слама оризова. *М. 97.* „Пашоле, Солонджіо-ле!“ *М. 153.* Солунска-та на'на. *М. 77.* Солунска кокона. *М. 363.* Солунско суво грозѭнце. *М. 331.*

Соль *с. ж., съ м.* **Солта́**, соль. **Солчи́ца Со́льца** *ум.* сольца: Въ новата кѫща не сѫ занесени понапредъ отъ сичко соль, хлѣбъ и нова мѣтла, и за това живуцките въ нея сѫ испитале множество нещастия. *З. 88.* Въ чуждо тѫрне соль не гуждай. *Х. I, 114.* Поноси-ще на здравѥ-то да ся глѣтва всякога слѣдъ обѣдъ помалко солчица (колко-то на врьхъ ножь). *Л. Д. 1874 р. 73.* Назаемъ сольца земала, Кога ѣ назотъ вращала, Со песокъ ми ѭ мешала. *М. 33.* Падна крице въ морце, морца менѣ сольца, я сольца овцѣ. *М. 663.* Мо́рска соль, морская соль.—Ка́мена соль.—Ша́рена соль, *соль смѣшанная съ перцемъ.* **Ста́нѫ на соль**, разобѭсь въ дребезги: Тъй исчоповамъ оглѣдалото, което стана на соль. *Х. I, 142.*

Со́лѭ *гл. дл. 1)* солю́: Кой какъ солитъ, така ке си сѫркатъ; Кой какъ чинитъ, така ке си на'итъ. *М. 105.* Какъ ке солѭтъ, так' ке сѫркашъ *(посл.). М. р. 530.* Азъ сѫмъ вичера готвила, Готвила ни упитвала Да видя сулена ли е. *Бонч. 160.* Както го е солилъ, така да го яде. *Ч. 166.* Щомъ новорожденно-то захване своятъ животъ, то ба-